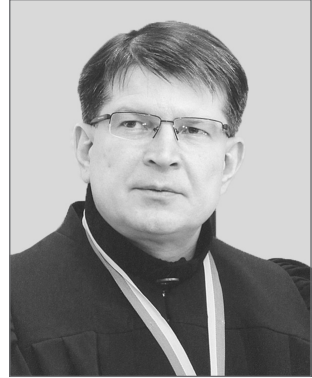

Олександр КОНОНЕНКО,
голова Дніпропетровського окружного
адміністративного суду України

АНАЛІЗ ЗМІН ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПРОКУРАТУРУ ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС

Із 1 грудня 2012 р. набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури» від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI (далі – Закон України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI)¹.

Згідно з вищезазначеним Законом вносяться зміни до низки нормативно-правових актів, зокрема до законів України «Про судоустрій і статус суддів», «Про прокуратуру» та Кодексу адміністративного судочинства (КАС) України.

На мою думку, відповідні зміни були зумовлені потребою створення законодавчих умов для поліпшення організації і здійснення повноважень органами прокуратури, подолання окремих практичних проблем, які виникають при здійсненні прокуратурою своїх функцій, та підвищення ролі судових органів відповідно до вимог часу.

Внесені Законом України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI зміни до Закону України «Про прокуратуру», КАС України зумовили необхідність уточнення статусу, компетенції та повноважень органів прокуратури в адміністративному процесі та відповідних процесуальних дій суду.

У першу чергу привертає увагу, що Законом України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI були скасовані повноваження прокурора щодо внесення обов'язкових для виконання актів прокурорського реагування.

¹ Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури» від 18.09.2012 р. № 5288-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>

Раніше таким реагуванням були: протест на акт, що суперечить закону, який вносився прокурором, його заступником до органу, який його видав, або до вищестоящого органу (ст. 21 Закону України «Про прокуратуру» в редакції, що діяла до 1 грудня 2012 р.), та письмовий припис про усунення порушень закону, що вносився прокурором, його заступником органу чи посадовій особі, які допустили порушення, або вищестоящому у порядку підпорядкованості органу чи посадовій особі, які правомочні усунути порушення. (ст. 22 Закону України «Про прокуратуру» в редакції, що діяла до 1 грудня 2012 р.)¹.

Законом України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI введено єдиний акт прокурорського реагування на виявлені порушення закону – подання.

Згідно зі ст. 23 Закону України «Про прокуратуру» в редакції Закону України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI подання – це акт реагування прокурора на виявлені порушення закону з вимогою (вимогами) щодо:

- 1) усунення порушень закону, причин та умов, що їм сприяли;
- 2) притягнення осіб до передбаченої законом відповідальності;
- 3) відшкодування шкоди;
- 4) скасування нормативно-правового акта, окремих його частин або введення його у відповідність із законом;
- 5) припинення незаконних дій чи бездіяльності посадових і службових осіб.

Подання може бути внесено Прем'єр-міністру України, Кабінету Міністрів України, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, міністерствам та іншим центральним і місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, військовим частинам, громадським об'єднанням, органам державного нагляду (контролю), посадовим і службовим особам цих органів, підприємствам, установам та організаціям незалежно від форм власності, підпорядкованості чи належності, фізичним особам-підприємцям.

Відповідний прокурор має бути повідомлений про результати розгляду подання та вжиті заходи у визначений ним строк, що обчислюється з дня отримання подання та не може бути меншим 10 днів. Колегіальний орган, якому внесено подання, повідомляє про день його розгляду прокурору, який вправі особисто взяти участь у засіданні цього органу².

Отже, строк розгляду подання визначає прокурор, але в будь-якому разі не йдеться про негайне виконання чи припинення діяльності, адже закон передбачає, що строк розгляду прокурорського подання не може бути меншим 10 днів з дня його отримання.

З нової редакції ч. 2 ст. 23 Закону України «Про прокуратуру» випливає, що подання може бути внесено органам місцевого самоврядування.

Разом з тим згідно зі ст. 144 Конституції України рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції чи законам Украї-

¹ Закон України «Про прокуратуру»//Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 53. – Ст. 793.

² Закон України «Про прокуратуру» (зі змінами, внесеними Законом України № 5288-VI (5288-17) від 18.09.2012 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>.

ни зупиняються у встановленому законом порядку з одночасним зверненням до суду¹.

Частиною 10 ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено, що акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування з мотивів їхньої невідповідності Конституції або законам України визнаються незаконними в судовому порядку.

У відповідності до Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Харківської міської ради щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 19, статті 144 Конституції України, статті 25, частини чотирнадцятої статті 46, частин першої, десятої статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (справа про скасування актів органів місцевого самоврядування) від 16 квітня 2009 р. № 7-рп/2009 за змістом ч. 2 ст. 144 Конституції України, ч. 10 ст. 59 Закону рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції чи законам України зупиняються прокурором у встановленому Законом України «Про прокуратуру» порядку з одночасним зверненням до суду. При цьому Конституційний Суд України зазначає, що право прокурора оскаржувати до суду рішення органів місцевого самоврядування не є абсолютним, оскільки у Конституції України закріплено, що її норми є нормами прямої дії, а отже, звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, як і право на оскарження в суді рішень органів місцевого самоврядування, гарантується безпосередньо на підставі Конституції України кожному (ч. 3 ст. 8, ч. 2 ст. 55).

Зі змісту ч. 2 ст. 144 Конституції України та ч. 10 ст. 59 Закону вбачається, що рішення органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб з мотивів невідповідності Конституції або законам України визнаються незаконними з ініціативи заінтересованих осіб судом загальної юрисдикції, тобто в судовому порядку. Однак, як вважає Конституційний Суд України, це не позбавляє орган місцевого самоврядування права за власною ініціативою або ініціативою інших заінтересованих осіб змінити чи скасувати прийнятий ним правовий акт (у тому числі і з мотивів невідповідності Конституції чи законам України)².

Таким чином, на підставі ст. 23 Закону України «Про прокуратуру» в редакції Закону України № 5288-VI від 18 вересня 2012 р. внесення прокурором подання не має обов'язкового характеру, а лише містить вимогу прокурора щодо усунення порушень закону, притягнення осіб до передбаченої законом відповідальності, відшкодування шкоди.

Щодо зупинення дії рішення, яке оскаржується в судовому порядку, то така можливість передбачена у відповідних випадках ст. 117 КАС України і розглядається судом за правилами забезпечення адміністративного позову.

¹ Конституція України від 28.06.1996 р. //Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

² Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Харківської міської ради щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 19, статті 144 Конституції України, статті 25, частини чотирнадцятої статті 46, частин першої, десятої статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (справа про скасування актів органів місцевого самоврядування) від 16.04.2009 р. № 7-рп/2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>.

У разі відхилення подання в цілому чи частково або неповідомлення прокурора про результати розгляду подання, а також якщо подання не вносилося, прокурор може звернутися до суду щодо:

- 1) визнання незаконним нормативно-правового акта відповідного органу повністю чи в окремій його частині;
- 2) визнання протиправним рішення чи окремих його положень і щодо скасування або визнання нечинним рішення чи окремих його положень;
- 3) визнання протиправними дій чи бездіяльності, зобов'язання вчинити певні дії або утриматися від вчинення певних дій.

Для звернення прокурора з позовом до суду встановлюється 15-денний строк, що обчислюється з дня одержання повідомлення про відхилення подання або в разі неповідомлення прокурора про результати розгляду подання з дня закінчення визначеного прокурором строку для його розгляду¹.

Виходячи з вищевикладеного, подання прокурора є рекомендаційно-попереджувальним актом. Обов'язковим він стає у тому разі, коли є позитивне рішення суду з цього приводу.

Відповідно до ст. 50 КАС України суб'єкт владних повноважень може бути позивачем у випадках, встановлених законами України.

У зв'язку з цим виникає питання: з якого часу і за яких обставин прокурор набував статусу позивача? Це неодноразово було об'єктом теоретичних припущень².

Але на сьогодні внесено відповідні зміни до ч. 2 ст. 60 КАС України, в якій чітко визначено, що у разі відсутності державного органу або відсутності у нього повноважень щодо звернення до адміністративного суду прокурор зазначає про це в позовній заяві і в такому разі прокурор набуває статусу позивача.

Отже, від імені держави прокуратура може використовувати свій статус суб'єкта владних повноважень для оскарження правових актів, дій чи рішень інших суб'єктів владних повноважень. Подаючи позов як суб'єкт владних повноважень, прокуратура реалізовує власну компетенцію.

При зверненні до суду із заявою про визнання акта незаконним у разі відхилення подання в цілому чи частково або неповідомлення прокурора про результати розгляду подання прокурор діє як суб'єкт владних повноважень, якому відмовлено у задоволенні подання. В такому випадку прокурор виступає позивачем, оскільки зазначеною відмовою у задоволенні відповідного подання порушені інтереси держави, а прокурор набуває статусу позивача.

За аналізу норм КАС України впливає, що до позову прокурора про визнання незаконним нормативно-правового акта відповідного органу повністю чи в окремій його частині чи визнання протиправним рішення чи окремих його положень і щодо скасування або визнання нечинним рішення чи окремих його положень, або визнання протиправними дій чи бездіяльності, зобов'язання вчинити певні дії або утриматися від вчинення певних дій встановлюються вимоги, передбачені ст.ст. 105, 106 цього Кодексу.

---

¹ Закон України «Про прокуратуру» (зі змінами, внесеними Законом України № 5288-VI (5288-17) від 18.09.2012 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>.

² Вплив адміністративного судочинства на розвиток публічного права в Україні: Зб. наук. статей/ За заг. ред. І.Х. Темкіжева. – К.: Юрінком Інтер, 2012. – 272 с.

Кодексом адміністративного судочинства України встановлені особливості провадження у справах щодо оскарження нормативно-правових актів органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів владних повноважень.

Правила ст. 171 КАС України поширюються на розгляд адміністративних справ щодо:

1) законності (крім конституційності) постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України, постанов Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

2) законності та відповідності правовим актам вищої юридичної сили нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів владних повноважень.

Згідно зі ст. 171 КАС України у разі відкриття провадження в адміністративній справі щодо оскарження нормативно-правового акта суд зобов'язує відповідача опублікувати оголошення про це у виданні, в якому цей акт був або мав бути офіційно оприлюднений.

Адміністративна справа щодо оскарження нормативно-правових актів вирішується протягом розумного строку, але не пізніше одного місяця після відкриття провадження у справі. У виняткових випадках з урахуванням особливостей розгляду справи суд ухвалою може продовжити строк розгляду справи, але не більш як на один місяць.

Суд може визнати нормативно-правовий акт незаконним чи таким, що не відповідає правому акту вищої юридичної сили повністю або в окремій його частині.

Якщо у процесі розгляду справи щодо нормативно-правового акта виявлено незаконність або невідповідність правому акту вищої юридичної сили інших правових актів чи їх окремих положень, крім тих, щодо яких відкрито провадження в адміністративній справі, які впливають на прийняття постанови у справі, суд визнає такі акти чи їх окремі положення незаконними або такими, що не відповідають правому акту вищої юридичної сили.

Постанова суду у справах щодо оскарження нормативно-правових актів оскаржується у загальному порядку.

Резолютивна частина постанови суду про визнання нормативно-правового акта незаконним або таким, що не відповідає правому акту вищої юридичної сили, і про визнання його нечинним невідкладно публікується відповідачем у виданні, в якому його було офіційно оприлюднено, після набрання постановою законної сили¹.

Із набранням чинності з 1 грудня 2012 р. ч. 2 ст. 20 Закону України «Про прокуратуру» прокурор наділений повноваженнями вимагати доступ як до документів та матеріалів, так і до письмових пояснень посадових та службових осіб і громадян під час проведення перевірок у порядку, передбаченому ст. 21 цього Закону.

¹ Кодекс адміністративного судочинства України//Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 35–36, № 37. – Ст. 446.

Також на сьогодні прокурор має доступ до відповідних інформаційних баз даних державних органів (раніше такого права прокурор не мав).

Що стосується безперешкодного входу до приміщення органів державної влади та органів місцевого самоврядування, військових частин, підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності без особливих перепусток, де такі запроваджено, то ч. 1 ст. 20 Закону України «Про прокуратуру» в редакції Закону від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI не передбачено безперешкодного входу до приміщень, що є у власності об'єднань громадян (як передбачала ч. 1 ст. 20 Закону України «Про прокуратуру» в редакції, що діяла до 1 грудня 2012 р.).

Також пунктом 4 ч. 1 ст. 20 Закону України «Про прокуратуру» в новій редакції визначено, що при здійсненні прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів прокурор має доступ до документів, що містять інформацію з обмеженим доступом¹.

До 1 грудня 2012 р. було вказаним Законом визначено, що прокурор мав доступ до документів, що містять конфіденційну інформацію².

Законом України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI передбачено зміну порядку здійснення прокурорської перевірки.

Виходячи зі змісту ст. 21 Закону України «Про прокуратуру», така перевірка здійснюється на підставі вмотивованої постанови прокурора, в якій зазначаються підстави, що свідчать про можливі порушення законності, та в якій обґрунтовується необхідність вчинення таких дій (ч. 2).

Не допускається проведення перевірки без надання копії зазначеної постанови представнику підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, підпорядкованості чи приналежності, фізичній особі-підприємцю.

Відповідно до ч. 3 ст. 21 Закону України «Про прокуратуру» в редакції Закону від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI постанова прокурора може бути оскаржена цими особами до прокурора вищого рівня або суду в порядку адміністративного судочинства протягом десяти днів з дня одержання копії постанови. За результатами розгляду скарги прокурор вищого рівня приймає рішення про задоволення скарги та скасування постанови або про відмову у задоволенні скарги. Оскарження постанови до прокурора вищого рівня не позбавляє особу права на її оскарження до суду, яке може бути здійснене нею протягом десяти днів з дня одержання рішення прокурора вищого рівня про результати розгляду скарги³.

Законом України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI врегульовано порядок проведення прокурорських перевірок фізичних чи юридичних осіб за зверненнями та запитамі депутатів усіх рівнів. В силу ч. 1 ст. 21 Закону України «Про прокуратуру» в редакції Закону від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI перевірки проводяться за письмовими зверненнями органів державної влади, органів місцевого самоврядування, депутатів усіх рівнів, фізичних

---

¹ Закон України «Про прокуратуру» (зі змінами, внесеними Законом України № 5288-VI (5288-17) від 18.09.2012 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>.

² Закон України «Про прокуратуру»//Відомості Верховної Ради України. –1991. – № 53. – Ст. 793.

³ Закон України «Про прокуратуру» (зі змінами, внесеними Законом України № 5288-VI (5288-17) від 18.09.2012 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>.

та юридичних осіб, а також за власною ініціативою прокурора. При цьому перевірки за заявами фізичних чи юридичних осіб, зверненнями та запитами депутатів усіх рівнів, крім заяв та повідомлень про кримінальне правопорушення, проводяться лише у разі їх попереднього розгляду компетентними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими чи службовими особами або неприйняття ними у встановлені строки рішень з цих питань.

З прийняттям Закону України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI зазнала значних змін і ст. 37 Закону України «Про прокуратуру».

Якщо раніше ч. 1 ст. 37 Закону України «Про прокуратуру» (в редакції, яка діяла до 1 грудня 2012 р.) передбачала право внесення апеляційної, касаційної скарги на рішення, ухвали і постанови судів у цивільних, адміністративних, господарських справах прокурору і заступнику прокурора у межах їх компетенції, незалежно від їх участі в розгляді справи в суді першої інстанції¹, то, виходячи зі змісту ст. 37 Закону України «Про прокуратуру» в редакції Закону від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI, право внесення апеляційної чи касаційної скарги на судові рішення в цивільних, адміністративних, господарських справах надається прокурору, який брав участь у судовому розгляді, а також незалежно від участі у розгляді справи Генеральному прокурору України, прокурорам Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, спеціалізованих прокуратур (на правах обласних), міжрайонним прокурорам, прокурорам міст, районів, районів у містах та прирівняних до них спеціалізованих прокуратур, їх першим заступникам і заступникам.

Але треба звернути увагу, що прийняття та розгляд апеляційних скарг органів прокуратури, які подавалися після задоволення заяв про вступ у справу вже на стадії судового розгляду справи, ставить під сумнів такий процес загалом та прийняті рішення з цього приводу.

На сьогодні діяльність прокурорів у цьому сенсі часто визнається Європейським судом з прав людини порушенням ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а саме: порушенням права на незалежний і неупереджений суд та права на змагальний процес.

Крім того, внесені Законом України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI зміни до ч. 4 ст. 37 Закону України «Про прокуратуру» надали право прокуратурі вносити заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами в цивільних, адміністративних, господарських справах.

Однак це право обмежене, оскільки надається тільки Генеральному прокурору України, його першому заступнику та заступникам, прокурорам Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя та прирівняним до них прокурорам.

Закон України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI чітко визначив перелік підстав представництва прокурором інтересів громадянина в суді.

¹ Закон України «Про прокуратуру» (зі змінами, внесеними Законом України № 5288-VI (5288-17) від 18.09.2012 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>.

Із 1 грудня 2012 р. підставою представництва в суді інтересів громадянина є його неспроможність через фізичний стан, недозрівання повноліття, похилий вік, недієздатність або обмежену дієздатність самостійно захистити свої порушені чи оспорювані права або реалізувати процесуальні повноваження (ч. 2 ст. 36-1 Закону України «Про прокуратуру»). Раніше в цьому списку були зазначені також «інші поважні причини» (ч. 2 ст. 36-1 Закону України «Про прокуратуру» в редакції, що діяла до 1 грудня 2012 р.)¹, а це істотно розширювало можливості прокуратури.

До речі, тепер наявність перелічених підстав має бути до того ж обґрунтована прокурором за допомогою надання відповідних доказів, чого раніше не передбачалося.

Відповідно до ч. 3 ст. 36-1 Закону України «Про прокуратуру» в редакції Закону від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI підставою представництва в суді інтересів держави є наявність порушень або загрози порушень інтересів держави.

За наявності підстав, передбачених ч.ч. 2–4 цієї статті, з метою представництва інтересів громадянина або держави прокурор має право в порядку, передбаченому процесуальним законом:

- 1) звертатися до суду з позовами (заявами, поданнями);
- 2) вступати у справу, порушену за позовами (заявами, поданнями) інших осіб, на будь-якому етапі розгляду;
- 3) ініціювати перегляд судових рішень, у тому числі у справі, порушеній за позовом (заявою, поданням) іншої особи;
- 4) брати участь у розгляді справ.

Обираючи форму представництва, передбачену ч. 5 цієї статті, прокурор визначає, в чому полягає порушення або загроза порушення інтересів держави чи громадянина, обґрунтовує необхідність їх захисту.

З метою вирішення питання про наявність підстав для ініціювання перегляду судових рішень у справі, розглянутій без участі прокурора, вступ у розгляд справи за позовом (заявою, поданням) іншої особи прокурор має право знайомитися з матеріалами справи в суді, робити виписки з неї, отримувати копії документів, що знаходяться у справі.

Участь прокурора на стороні одного з учасників судового процесу з огляду на статус та повноваження прокурора створює певний ризик порушення принципу рівності учасників судового розгляду. Не можна не враховувати практику Європейського суду з прав людини, який у своїх рішеннях неодноразово констатував порушення принципу рівності учасників судового процесу і, відповідно, порушення права на справедливий суд саме через наявність певних переваг у прокуратури перед іншими учасниками процесу незалежно від форми її участі у процесі – активної чи пасивної².

Тому діяльність прокурора в інтересах інших осіб, які беруть участь у справі, у подальшому потребує більш детального законодавчого визначення.

¹ Закон України «Про прокуратуру»//Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 53. – Ст. 793.

² Вплив адміністративного судочинства на розвиток публічного права в Україні: Зб. наук. статей/ За заг. ред. І.Х. Темкіжева. – К.: Юрінком Інтер, 2012. – 272 с.

У силу ст. 37 Закону України «Про прокуратуру» в редакції Закону від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI право подання позовної заяви (заяви, подання) в порядку цивільного, адміністративного, господарського судочинства надається лише Генеральному прокурору України, прокурорам Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, спеціалізованих прокуратур (на правах обласних), міжрайонним прокурорам, прокурорам міст, районів, районів у містах та прирівняних до них спеціалізованих прокуратур, їх першим заступникам і заступникам.

Як було зазначено вище, Законом України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI доповнено ст. 60 КАС України.

Так, ч. 2 ст. 60 КАС України, яка доповнена абзацом другим відповідно до Закону України від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI, передбачено, що прокурор, який звертається до адміністративного суду в інтересах держави, в позовній заяві (поданні) самостійно визначає, в чому полягає порушення інтересів держави, та обґрунтовує необхідність їх захисту, а також зазначає орган, уповноважений державою здійснювати відповідні функції у спірних правовідносинах. У разі відсутності такого органу або відсутності у нього повноважень щодо звернення до адміністративного суду прокурор зазначає про це в позовній заяві, і в такому разі прокурор набуває статусу позивача¹.

До 1 грудня 2012 р. ч. 2 ст. 60 КАС України було передбачено звернення прокурора до суду лише з адміністративним позовом з метою представництва інтересів громадянина або держави в адміністративному суді в межах повноважень, визначених законом.

Як убачається з вищевикладеного, виникає питання, що мав на увазі законодавець, вносячи зміни до ч. 2 ст. 60 Кодексу адміністративного судочинства України щодо звернення органів прокуратури з поданням до суду: звернення прокуратури до суду з поданням в інтересах держави в особі органів державної податкової служби чи звернення прокурора до суду з поданням в контексті ст. 23 Закону України «Про прокуратуру»?

Раніше чинним законодавством не було передбачено такої форми представництва прокуратурою інтересів держави, як звернення до суду з податковим поданням².

Таким чином, на сьогодні залишається проблемним питанням правозастосовної практики звернення до суду прокурора з поданням.

Отже, виходячи з аналізу змін, які внесені до Закону України «Про прокуратуру», КАС України Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури" від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI, можна зробити висновок, що наслідком цих нововведень стане істотне розширення повноважень щодо участі прокурора

¹ Кодекс адміністративного судочинства України // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – №№ 35–36, 37. – Ст. 446.

² Ільков В. Інститут податкового подання на перших етапах правозастосовної практики після його законодавчого запровадження // Вісник Вищого адміністративного суду України. – 2011. – №4 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.court.gov.ua/>.

в судових справах на усіх рівнях, що спричинить збільшення кількості зазначених справ, напрацювання судової практики з їх розгляду і в першу чергу – новел правозастосування з питань адміністративного процесу.

КОНОНЕНКО О. Аналіз змін законодавства про прокуратуру та адміністративний процес.

У статті розкриваються питання щодо глибшого вивчення правового статусу прокуратури України та її органів з метою підвищення ефективності їх участі у процесі здійснення правосуддя, зокрема адміністративними судами. У зв'язку із набранням чинності 1 грудня 2012 р. Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури» від 18 вересня 2012 р. № 5288-VI виникла потреба узгодити положення Кодексу адміністративного судочинства України та Закону України «Про прокуратуру».

Ключові слова: прокурор, акт прокурорського реагування, подання, прокурорська перевірка, представництво інтересів громадянина в суді, апеляційна скарга, повноваження.

КОНОНЕНКО А. Анализ изменений законодательства о прокуратуре и административном процессе.

В статье раскрываются вопросы более глубокого изучения правового статуса прокуратуры Украины и ее органов с целью повышения эффективности их участия в процессе осуществления правосудия, в частности административными судами. В связи со вступлением в силу 1 декабря 2012 г. Закона Украины «О внесении изменений в некоторые законодательные акты Украины по вопросам усовершенствования деятельности прокуратуры» от 18 сентября 2012 г. № 5288-VI возникла необходимость согласовать положения Кодекса административного судопроизводства Украины и Закона Украины «О прокуратуре».

Ключевые слова: прокурор, акт прокурорского реагирования, представления, прокурорская проверка, представительство интересов гражданина в суде, апелляционная жалоба, полномочия.

KONONENKO A. Analysis of changes in legislation on prosecution and administrative process.

The article describes the issue in more depth study of the legal status of Prosecution of Ukraine and its agencies in order to enhance their participation in the administration of justice, including administrative courts. In connection with the entry of December 1, 2012 the Law of Ukraine "On amendments to some legislative acts of Ukraine on the improvement of the prosecution" of 09.18.2012, № 5288-VI requires precise coordination of pain Administrative Code of Ukraine and the Law of Ukraine "On Prosecution."

Key words: attorney, an act of prosecutorial response submission Prosecutors test, representing the interests of citizens in court, the appeal authority.